№ 162. Sobota 18. Lipca 1863. Rok wydania 53.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część nieurzędowa.

Lwów, 18. lipca.

Sejm siedmiogrodzki odbył 16. b. m. drugie posiedzenie, na którem odczytany został reskrypt król. we wszystkich trzech językach krajowych. Ważny ten w historyi dokument, w którym Cesarz z całą otwartością przemawia do ludu, w którym unia ogłoszona została nieważną a natomiast oświadczono, że Cesarz chce potwierdzić nowy, na podstawie teraźniejszych stosunków ułożony dyplom, przyjmowała izba równie jak zawarte w nim propozycye królewskie z hucznemi oklaskami. Po odczytaniu tego reskryptu oświadczył komisarz król., hrabia Crenneville, że sejm siedmiogrodzki jest otwarty, a członkowie sejmu biskup Schaguna i Raunicher zapowiedzieli, że wniosą w swoim czasie propozycye adresu. Deputowanych węgierskich niebyło znowu.

Jego Excelencya minister wojny, Fzm. hrabia *Degenfeld* powrócił już z podróży swej za urlopem do Wiednia, i dnia 16. b. m. objął napowrót zarząd spraw w ministerstwie wojny.

Czas wymienia znowu kilka świeżych utarczek, stoczonych w pierwszej połowie b. m na widowni powstania. I tak w Kaliskiem miał konny hufiec Taczanowskiego, rozdzielony na kilka oddziałów, stoczył parę małych utarczek, między innemi przed kilku dniami pod Kutnem, gdzie pobici zostali Kozacy; w Łęczyckiem dnia 10. b. m. w okolicy miasteczka Piątku miał oddział konnych strzelców pod dowództwem Parczewskiego pobić Kozaków i szwadron huzarów rosyjskich; dnia 12. b. m. miała zajść podług doniesienia Gazety wrocławskiej potyczka w okolicy Kłodawy, gdzie walczyło 600 Polaków pod dowództwem Zawickiego z 1200 Rosyanami, i walka ta miała wypaść niepomyślnie dla Polaków; a nakoniec w Sandomierskiem pobił temi dniami mały oddział Dolnickiego dragonów rosyjskich pod Blizinem. — Warszawski *Dziennik Pow.* z 15. b. m. nie zawiera żadnych buletynów urzędowych, a w swojej części urzędowej ogłasza tylko ukaz cesarski względem puszczenia w obieg trzeciej seryi biletów skarbowych Królestwa Polskiego, i depeszę telegraficzną z Londynu o znanej pokojowej manifestacyi wyższej izby angielskiej na dniu 14. b. m. Skwapliwość ogłoszenia tej depeszy w urzędowej rubryce *Dziennika Powsz.* jest poniekąd skazówką, że rząd rosyjski przywiązuje największą wagę do głosu Anglii w sprawie polskiej, i że wcale nie życzy sobie wojny tak, jak to utrzymują korespondencye dziennikarskie. — Oprócz tych mamy dziś jeszcze następujące po części telegraficzne, a po części dziennikarskie wiadomości pod względem sprawy polskiej: Gazecie bydgoskiej donoszą z Warszawy pod dniem 13. b. m., że polski „rząd narodowy“ zamierzał ułożyć memoryał, wyłuszczający powody odrzucenia sześciu punktów, ale na wiadomość, że Cesarz Napoleon nie będzie zważał na ten akt, postanowił w dniu, w którym ogłoszona będzie odpowiedź Gorczakowa, wydać manifest do ludów w językach francuzkim, angielskim, niemieckim i polskim. Frankfurcka *l'Europe* z 16. b. m. ogłasza całą osnowę listu Papieża do Cesarza Alexandra w sprawie kościoła katolickiego w Polsce. Nie jest to już jednak żadna nowina dla nas, gdyż *Czas* podał już także ten dokument w przedwczorajszym jeszcze numerze swoim. Główna treść tego długiego listu jest następująca: „Najprzód historycznie opisuje uciemiężenia kościoła katolickiego w Polsce, które Ojciec Ś. przedstawia jako źródło wszelkich politycznych, socyalnych i moralnych nieszczęść w Polsce. Ojciec Ś. gani mieszanie się duchowieństwa do powstania, ale wyjaśnia jego źródło i przyczyny, i wyłuszcza w końcu, co powinien uczynić Car, dla katolicyzmu w Rosyi, ażeby przywrócić spokój i pomyślność.“ We wczorajszym zaś numerze podaje *Czas* inny znów dokument, odnoszący się do kościelnych spraw Królestwa, mianowicie okólnik jeneralnego wikaryusza archidyecezyi Warszawskiej ks. Rzewuskiego do duchowieństwa względem żałoby kościelnej z powodu uwięzienia arcybiskupa Felińskiego.

Z Marsylii piszą do *Jen. kor.* pod d. 12. lipca: Najświeższe tu otrzymane korespondencye z Konstantynopola donoszą, że pełnomocny ajent polskiego rządu narodowego pan Kierzkowski przybył do stolicy Turcyi, aby przyspieszyć zbrojenie się tamtejszych Polaków i Słowian. Utrzymują, że pan Kierzkowski rozporządza bardzo znacznemi funduszami, tudzież zapasami broni, amunicyi i t. d. co ma wystarczać dla 10.000 ochotników. W Konstantynopolu ma być bardzo wielu oficerów polskich, ponieważ wszyscy emigranci polscy, którzy byli w służbie tureckiej, podali się do dymisyi, i ze wszystkich stron, nawet z najodleglejszych okolic Azyi zbiegli się do Konstantynopola. Kierujący wydział polski zwrócił głównie uwagę na Bessarabię i Dobrudżę, gdzie od dawna osiedli Kazacy mieli oświadczyć, że także przyłączą się do wyprawy na Rosyan.

W *Ameryce północnej* nieustaje także walka. — Podług telegramu z Nowego Jorku został jenerał unionistów Reynold d. 1. lipca pod Gettysburgiem odparty, ale połączył się potem z Meadem i nazajutrz nastąpiła znowu zacięta walka. Zdaje się, że obie strony utrzymują się na swoich pozycyach, Lincoln jednak ogłasza wiadomości z 3. lipca w nocy, które przypisują większe korzyści unionistom.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 16. lipca. *(Nowiny dworu.)* Cesarz Jego Mość przeznaczył 200 zł. dla sióstr „Dzieciątka Jezus“ w Oberdöbling na cele dobroczynne; Arcyksiążę Franciszek Karol przeznaczył 80 zł. dla towarzystwa starożytności w Wiedniu za ofiarowanie egzemplarza publikacyi: „Zamek cesarski w Wiedniu w roku 1500 przez p. Karajan, według rysunków pana burgrabiego Montoyer“, a komitetowi, który ma urządzić we wrześniu wystawę rolniczo-przemysłową w Hietzing, 300 zł. na podniesienie celów rolniczych tej wystawy. Arcyksiążę Ernest przeznaczył 100 zł. na nagrodę za konia. Arcyksiążę Albrecht udał się na Salzburg do Bawaryi, a ztamtąd uda się do kąpiel morskich. Do Meranu przybył dn. 9go Książę następca tronu belgijskiego w odwiedziny do Arcyksięcia Maxymiliana i Arcyksiężnej Karoliny. Żałoba dworska po zmarłym księciu duńskim kończy się jutro.

Ban Kroacyi fml. baron Sokcsevic przybył tu wczoraj z Zagrabia, a dziś miał audyencyę u Jego ces. Mości. Były minister sprawiedliwości baron Pratobevera udał się wczoraj na kuracyę do Fusch.

(Posiedzenie izby deputowanych z 15. lipca.)

Początek posiedzenia o godzinie 10½ przed południem. Na ławie ministrów zasiedli Ich Excel. ministrowie: *Schmerling*, baron *Mécsery*, *Plener*, *Lasser*, hrabia *Wickenburg*, Dr. *Hein* i baron *Burger*.

Z izby panów nadeszła ustawa o prawnem zamieszkaniu.

Wniosek Dr. *Mühlfelda* wyszedł już z druku i został rozdany. Opiewa on następnie:

„Wysoka izba raczy uchwalić:

1.) Ażeby wydana została ustawa, którąby zniosła przepisany w §. 7. regulaminu o notaryacie z 21. maja 1855 warunek religii chrześciańskiej dla kompetujących o posady notaryuszów, któryto projekt ustawy ma ułożyć wydział i podać pod konstytucyjne obrady;

2.) ażeby przy tej sposobności wybrany został z grona izby stały wydział z dwunastu członków do spraw wyznania, i

3.) ażeby ten wydział zajął się także ułożeniem wspomnionego ad 1.) projektu ustawy.“

Pomiędzy wniesionemi petycyami znajduje się także podana przez Dra Zyblikiewicza prośba *Langiewicza*, ażeby izba wyjednała mu uwolnienie z twierdzy Jozefsztadu i pozwolenie wyjazdu do Szwajcaryi.

Jego Excel. *minister finansów* oznajmia, że zamierzał już dziś przedłożyć budżet, ale wstrzyma się do jutrzejszego posiedzenia, ażeby nie przerywać debaty specyalnej nad wnioskiem rządowym względem załatwiania obszerniejszych projektów do ustaw.

Zaraz też potem nastąpiła rzeczona debata.

Kromer proponuje wymazanie §§. 1. i 2. projektu wydziałowego (obszerniejsze projekta mogą być załatwione podług tej ustawy, ale potrzeba do tego zgodnej uchwały obudwu izb i przyzwolenia Cesarza.) a przyjęcie natomiast odpowiednich paragrafów projektu rządowego, które wyliczają zaraz szereg ustaw, do których to postępowanie ma być zastosowane. *Brinz* i hrabia *Hartig* popierają ten wniosek, gdyż niechodzi tu o obszerność, lecz o istotę projektów. Sprawozdawca *Waser*, broni wniosku wydziałowego, oświadczając, że wydział chciał przedewszystkiem zabezpieczyć autonomię izby. *Mühlfeld* radzi odłożyć głosowanie nad temi paragrafami aż do końca ustawy, gdyż poprzód musi być uchwalone postępowanie, któremu podlegać mają pewne ustawy.

Jego Excelencya minister *Schmerling* zwraca jeszcze raz uwagę na to, że treść obudwu tych paragrafów projektu rządowego zgadza się w ogóle z projektem przeszłorocznym. Zresztą nieprzywiązuje rząd szczególnej wagi do przyjęcia paragrafów w ich składzie.

Przy głosowaniu pozostaje wniosek Mühlfelda względem odroczenia wotowania w mniejszości, i §§. 1. i 2. projektu wydziałowego zostały przyjęte.

Do §. 3. (wybór wydziału) wnosi *Tinti* dodatek względem oznaczenia najmniejszej i największej liczby członków (9 do 15); tego wymaga już sam §. 10., który powiada wyraźnie, że wydziały, obradujące po zamknięciu sesyi, niepowinny liczyć więcej nad 15 członków. Wniosek ten znalazł poparcie. *Herbst* nieuznaje żadnej konieczności ograniczenia w tem wolności izby. *Taschek* chce oddać postanowienie, ażeby każdy projekt ustawy był opatrzony motywami. Po krótkiej dyskusyi między Tintim i Herbstem oświadcza się sprawozdawca *Waser* przeciw wnioskowi *Tascheka*, gdyż mogłoby się wydawać, że przy innych projektach nieżąda się motywów. Wniosek Tascheka nie został dostatecznie poparty, i §. 3. przyjęty został z odrzuceniem dodatku Tintego.

Przeciw §. 4. (do powzięcia uchwały potrzebne są dwie trzecie części członków wydziału) oświadcza się Dr. *Herbst* sądząc, że niema potrzeby odstępować od powszechnej reguły, postawionej w projekcie rządowym, która wymaga do prawomocności uchwały więcej niż połowy członków, zwłaszcza, że w razie odroczenia izby niemoże wydział uzupełniać się nowemi wyborami. *Brosche* oświadcza się za *Herbstem*, którego wniosek jednak został odrzucony, a paragraf 4. przyjęto podług wniosku wydziałowego.

Do §. 5. podaje *Berger* następujący wniosek: „Izba może uchwalić, ażeby wydział najprzód zdał sprawę o motywach, a to sprawozdanie ma być traktowane podług istniejącego regulaminu czynności." Wniosek ten został poparty, ale przy głosowaniu odrzucono go większością 5 głosów.

Dalej mówił przeciw §. 5. baron *Ingram* niezgadzając się na to, ażeby członkom izby wolno było przechodzić na obrady wydziałów, gdyż toby im przeszkadzało. *Tinti* chce tylko od ostatecznych obrad wydziałowych wykluczyć członków izby dla zachowania poufnego charakteru prac wydziałowych. *Brinz* ostrzega izbę, ażeby niepowiększała prerogatyw wydziałów, gdyż byłoby to uszczerbkiem dla izby. Sprawozdawca *Waser* broni wniosku wydziałowego.

Jego Excelencya *minister stanu* oświadcza, że rząd niema nic przeciw wyborowi stałych wydziałów, ale w takim razie muszą nastąpić zaproponowane przez rząd modyfikacye (§. 6.—9. projektu rządowego.)

Przy głosowaniu przyjęty został §. 5. podług stylizacyi wydziału.

Do §. 6. wniósł *Tinti* w porozumieniu z *Bergerem* poprawkę względem postępowania izby ze sprawozdaniem wydziału. Przy głosowaniu jednak upadła ta poprawka, a §. 6. został przyjęty.

Paragrafy 7.—9. przyjęła izba bez debaty. Przy §. 10. żądał *Gross* zmazania ostatniego ustępu, który opiewa: „Wydziały, które rozpoczynają czynność swoją po sesyi rady państwa, lub w ciągu jej odroczenia, mogą składać się najwięcej z 15 członków. „Dr. *Prażak* mówił przeciw przypuszczaniu nieustających komisyi, ponieważ punktu ciężkości prawodawstwa nienależy przenosić do wydziałów. Po krótkiej obronie sprawozdawcy, że nikt niechce tworzyć parlamentu w parlamencie, nastąpiło głosowanie, i §. 10. przyjęto większością głosów.

Dalsze paragrafy od 11. aż do końca przyjęte zostały bez debaty i uchwalono przystąpić zaraz do trzeciego odczytania.

Odczytanie to nastąpiło, ale przytem został cały projekt wydziału odrzucony większością głosów.

Posiedzenie skończyło się o godzinie 2. Następne posiedzenie w piątek.

(Z rady państwa.) Dnia 14. wieczór, jak donosi *O. P.* utworzyły się dwa kluby z członków izby deputowanych. Lewy, złożony z deputowanych Herbsta, Giskry, Kurandy, Mühlfelda, Skenego, Tschabuschnigga i t. d., liczy około 30 członków; oprócz tego autonomiści oświadczyli, że w szczególnych przypadkach z nim będą głosowali. Program nie został przedłożony. Deputowanego Bergera nie zaproszono. „Unia" podobnież się ukonstytuowała. Deputowani Kalchberg, Tinti, opat Eder, opat Zeidler, archimandryta Bendalla, Hopfen, Szabel, hr. Rothkirch, Bachofen i t. d. zajmują się utworzeniem klubu ekonomiczno-politycznego.

Francya.

Paryż, 13. lipca. *(Nota p. Drouin de Lhuys w sprawie polskiej. — Różne wiadomości.)* *Monitor* dzisiejszy zamieścił notę p. Drouin de Lhuys do księcia Montebello w sprawie polskiej. Brzmi ona jak następuje:

„**Paryż,** 17. czerwca 1863 r. Mości książę!

Odpowiedź gabinetu petersburskiego na noty jednoczesne, które mu przez rządy francuzki, angielski i austryacki przesłane zostały, nie omyliła oczekiwania naszego. Oddając sprawiedliwość uczuciom, które postępowaniem naszem kierowały, a które według własnych jego wyrażeń, nie mogą być obcemi żadnemu rządowi przyjacielowi ludzkości, gabinet petersburski nie wahał się zapewnić nas o głębokiej swojej boleści, w obec takiego stanu rzeczy, oraz o gorącem pragnieniu położenia mu tamy w najkrótszym przeciągu czasu. Odwołaliśmy się do mądrości i do uczuć liberalnych Cesarza Alexandra, wskazując na konieczność wynalezienia środków, które przywrócićby mogły pokój krajom przez los tak srogo nawidzonym a na tak wielkie zajęcie się niemi zasługującym. Dwór rosyjski oświadczył nam, iż odpowiada to zupełnie jego życzeniom i zgadzając się mocarstwami co do wielkości złego, przypuszcza, iż byłoby pożądane porozumienia się względem środków, które im zaradzić mogą. Wzywa nas zarazem, do wypowiedzenia mu zdania naszego."

„Nadeszła więc chwila dla rządu cesarskiego i dla gabinetów londyńskiego i wiedeńskiego, podania myśli swoich co do drogi na którejby wspólny cel ich usiłowań dopięty być mógł. Ożywieni duchem pojednania, który cechował już pierwsze ich kroki, zgodziły się one na przedstawienie rządowi rosyjskiemu następujących sześciu punktów, jako podstawy do negocyacyj:"

„1. Amnestya zupełna i powszechna";

„2. Reprezentacya narodowa z władzą podobną do tej, która oznaczoną była konstytucyą z dnia 15. (27.) listopada 1815 r.";

„3. Mianowanie urzędów publicznych przez Polaków, tak iżby to stanowiło administracyę odrębną i narodową, zasługującą na zaufanie kraju";

„**4. Wolność wyznań zupełna i całkowita obok usunięcia ścieśnień zaprowadzonych dla wyznawców religii katolickiej**";

„**5. Używanie wyłącznie języka polskiego jako urzędowego w rządzie, sądzie i w szkole**";

„**6. Zaprowadzenie prawnego systemu rekrutowania.**"

„Niektóre części tego programu zgadzają się już z planem postępowania przez rząd rosyjski przyjętego; inne zaledwo przenoszą koncesye, które przyrzekł lub których spodziewać się dozwolił; wszystkie zaś w ogóle są tylko wyrazem słuszności i sprawiedliwości i zgadzają się ze stypulacyami Rosyi względem Królestwa Polskiego. Jesteśmy więc przekonani, że propozycye nie trafią na opór gabinetu petersburskiego, i bez wahania się przyjmie je jako podstawy do narad."

„Z drugiej strony, wiadomo Ci, Mości książę, iż jeżeli gabinety przemawiając do Rosyi, czynią to ze względów dobra ogólnego, to zarazem i uczucia ludzkości nie są obcemi ich uczuciom. Polska w chwili obecnej przedstawia obraz nader bolesny. W miarę jak się walka przedłuża, staje się ona coraz więcej krwawą, w skutek wzajemnego rozjątrzenia. Jest to zapewnie życzeniem Rosyi, ażeby ustały kroki nieprzyjacielskie, zajmujące dawne prowincye polskie i Królestwo Polskie. Dalsze trwanie tej klęski rozjątrzyłoby rozprawy, które muszą być spokojne, jeżeli mają być użyteczne. Zachodziłaby więc potrzeba postarania się o tymczasowe uspokojenie, na zasadzie status quo wojskowego, któreuby Cesarz rosyjski oznaczył, a któreby Polacy zachować musieli pod własną ich odpowiedzialnością."

„Co do formy przyszłych negocyacyj, rząd rosyjski sam niejako podał myśl swoję w odpowiedzi swej na noty trzech gabinetów. Przyznał on, w nocie do p. barona Budberga, mocarstwom, które niegdyś stanowiły o uregulowaniu systemu politycznego Europejskiego prawo zajęcia się zatargami, któreby go nadwerężyć mogły. Wyraźniej jeszcze przemówił w depeszy do pana barona Brunnowa."

„Jego Cesarska Mość, pisze ks. Gorczaków do ambasadora rosyjskiego w Londynie, przyznaje, iż w szczególnej sytuacyi Królestwa, zaburzenia w niem wybuchłe mogą zamącić spokój państw graniczących, które zawarły traktat z dnia 3. maja 1815 roku stanowiący o losie Księstwa warszawskiego i że mogą obchodzić mocarstwa, które podpisały transakcyą ogólną z dnia 9. czerwca 1815 r., która zawiera stypulacye szczegółowych traktatów."

„Tak więc z góry i z własnej woli gabinet petersburski dał do zrozumienia, iż przyjmie współdziałanie ośmiu mocarstw, które wpływały do ogólnego aktu kongresu wiedeńskiego. Odpowiadając oświadczeniom, których cechę pojednawczą zupełnie uznaje, rząd Jego ces. Mości gotów jest przyłączyć się do tych narad przez reprezentanta swego w konferencyi, która zebrać by się musiała, jeżeli jak tego spodziewać się można, Rosya zgodzi się na podstawy przez trzy gabinety proponowane. Szczęśliwi będziemy, jeżeli postanowienie Cesarza Alexandra odpowie wszelkim względom, które zalecamy światłej jego rozwadze; bo kwestya ta nie byłaby już drogą siły rozcięta, ale weszłaby na drogę przyjacielskiej rozprawy, która jedynie załatwić ją może a która godną by była światłej obecnej epoki i uczuć szlachetnych, które gabinetami kierują."

„Zechciej, Mości książę, odczytać tę notę księciu Gorczakowi i kopię mu jej zostawić."

La France zapewnia, iż potwierdza się zupełnie ostatnie jej doniesienie, według którego nowo obrany Król grecki wtenczas tylko do Aten udać się zamyśla, jeżeli miasto to i port Pireus osadzone będą przez czas niejaki wojskiem angielskiem. Król duński uważa takowe osadzenie jeszcze za niedostateczne, i ma zamiar żądać załogi z wojsk trzech mocarstw opiekuńczych złożonej. Ostatnie wypadki w Atenach wielkie zrobiły wrażenie na dworze kopenhagskim. Zdaje się, iż Król nowo obrany nie uda się w miesiącu wrześniu do Aten w towarzystwie hr. Sponneka. Hrabia sam jeden do Grecyi udać się ma dla przygotowania wszystkiego na przybycie Króla.

Wczoraj *La France* a dziś *Constitutionnel* rozprawia o trzech notach do Petersburga wysłanych. Przypomina najprzód, iż pierwszem słowem Francyi w sprawie polskiej było, iż sprawa ta jest sprawą europejską. Słowo to stało się programem Francyi, gdyby sama była wzięła w ręce swe popieranie sprawy polskiej, o samolubne widoki mogłaby być posądzaną, dlatego wolała porozumieć się z innemi mocarstwy. Trzy więc noty są rezultatem tego porozumienia się, które Francya sprowadzić usiłowała. Wzgląd na Austryę i na Anglię spowodował Francyę, iż nie wystąpiła w żądaniach swoich z tem wszystkiem, co w przychylności swej dla sprawy polskiej pozyskać pragnęła. Wszakże sześć punktów wzięte za podstawę zawierają wszystko to, co Polska rozsądnie i prawnie życzyć sobie może. Wyliczając następnie sześć punktów *Constitutionnel* twierdzi, iż zapewniają autonomię Królestwa Polskiego, wolność wyznań itd. Francya pragnęłaby, ażeby cała Europa zebrała się w kongresie, wszakże w braku tak formalnego kongresu sprawa ta oddana będzie konferencyi, w której prócz 5 wielkich mocarstw zasiędą Szwecya, Portugalia i Hiszpania, jako mocarstwa, które traktat wiedeński podpisały. Co do zawieszenia broni *Constitutionnel* przypomina, iż po 18. brumaire uspokojenie Wandei pierwszą było myślą jenerała Bonapartego. Zanim jednak można się było zgodzić na zasady stałej kapitulacyi, rząd francuzki zawarł zawieszenie broni z naczelnikami powstania wandejskiego. To, co Francya wtenczas zrobiła, Rosya dziś względem Polski zrobić może.

Co zaś dotycze Polaków, nie masz powodu wątpienia, iż chętnie pod bronią wypocząć zechcą, podczas gdy Europa naradzać się będzie.

„Francya, Anglia i Austrya, mówi w końcu *Constitutionnel*, szczycić się mogą, iż z mądrością odpowiednią znaczeniu takiej sprawy przygotowały załatwienie sprawy polskiej. Gdzie zaś mocarstwa tego rzędu zgodzą się na rzecz jaką, rzecz ta utrzymać się musi na drodze pokoju lub wojny. Wielkaby zaś odpowiedzialność wzięli na siebie ci, którzyby się oparli projektom tak zgodnie pojętym a zarazem tak poważnym i prawym.“

Królestwo Polskie.

Warszawa. 14. lipca. *(Nowy most na Wiśle.) Dziennik Pow.* donosi: W dniu wczorajszym, Ich cesarskie Wyskoście Wielki Książę Namiestnik z dostojną małżonką swoją Wielką Księżną Alexandrą raczyli zwiedzić roboty około mostu stałego na Wiśle pod Warszawą.

Most ten systematu kratowego, pomysłu i konstrukcyi członka rady administracyjnej jenerała Kerbedź, mający 1560 stóp angielskich długości, opiera się na dwóch granitowych przyczołkach i pięciu takichże filarach. Filary zabezpieczone są od podmycia zapuszczonemi na 49—56 stóp niżej zera wodowskazu, cylindrami żelaznemi. Budowa przyczołków i 3ch filarów od strony Pragi jest już ukończona, dwa ostatnie filary w ciągu kilku tygodni ukończone zostaną.

Od strony Pragi wniesione są rusztowania dla składania pomostu, którego ⅓ część już złożona, za pomocą wind i pras hydraulicznych jest obecnie przesuwana. Jego cesarska Wysokość z zajęciem znawcy oglądać raczył przyrządy do tego służące i wszelkie szczegóły robót, jak również plany mostu i próby bruku żelaznego, jaki ma być na pomoście ułożony.

Most stały na Wiśle, dla pomyślności Warszawy tyle konieczny, a o możności istnienia którego tak długo powątpiewano, należeć będzie do najznakomitszych dzieł tego rodzaju w Europie wykonanych.

(Wiadomości bieżące.) Dnia 8. b. m. stracony został w Kielcach powstaniec z korpusu Czachowskiego, Józef Guzowski; był on obwiniony o przyczynienie się do śmierci kapitana rosyjskiego Nikiforów, którego powstańcy powiesili. W Radomiu stracono Wiśniewskiego z 7 towarzyszami.

Mierosławski oświadcza w czasopiśmie *Straż Polska*, że nie miał udziału w wysłaniu Türra do Księstw naddunajskich, i nie jest z nim w stósunkach.

Rosya.

(Stosunki obecne.) Z Petersburga piszą do *Jen. Kor.*: Powoli uspokaja się usposobienie naszej publiczności, a chociaż niekiedy przy sposobności odnawia się wzburzenie, wnet objawia się trzeźwy pogląd na stan rzeczy, wszyscy wyglądają i życzą sobie pokoju. Już to nie razi, że rząd do pewnej granicy przychyla się do rad z zagranicy nadsyłanych, biorąc za warunek, aby wpływ ich nie był naciskiem. Tylko o konferencyi ad hoc nikt u nas wiedzieć nie chce. Godną uwagi jest zmiana usposobienia względem Austryi. Zmniejszyło się pierwiastkowe podejrzywanie polityki tego mocarstwa, a umiarkowanie Austryi w kwestyach teraźniejszych, zyskało słuszne ocenienie. Ubolewają, że zaszły jakieś nieporozumienia, i spodziewają się ustalenia przyjaźnych stosunków na przyszłość.

(Doniesienia z Litwy.) Urzędowy kuryer wileński ogłasza nowe rozporządzenie jenerała Murawiewa z 3. lipca do szefów gubernii Wileńskiej, Grodzieńskiej, Kowieńskiej, Mińskiej, Mohilewskiej i Witebskiej. Odnośnie do poprzedniego obwieszczenia z 23. czerwca, którem gminy upoważnione zostały, uczestników powstania aresztować, odstawiać do najbliższej komendy wojskowej, a ich posiadłości dzielić pomiędzy włościan, którzy nie posiadają gruntów, a są przychylni rządowi rosyjskiemu, polecono nadto, aby włościanie dawali także znać o tych osobach, które według ich zdania nie zasługują na zaufanie, a przez dostarczanie żywności, werbowanie, ukrywanie osób niebezpiecznych, nareszcie przez podejrzane wydalenie się z miejsca pobytu, mogłyby być szkodliwemi. Komendanci powiatowi mają przekonać się o prawdziwości doniesienia, a następnie według §. 19 instrukcyi, majątek tych osób zasekwestrować, zboże znajdujące się w ich dobrach obrócić na potrzeby wojska, ruchomości sprzedać, a rodziny wydalić.

(Powstanie na Kaukazie.) Nadeszło następujące sprawozdanie urzędowe o ostatnich wypadkach na Kaukazie: Z początkiem czerwca wybuchły krótkotrwające ale bardzo znaczne rozruchy w krainie zakaukazkiej w pobliżu twierdzy Sakataly, które zresztą niebawem całkiem przytłumione zostały. Według *Kawkas* wybuch nastąpił w nocy z 16. na 17. czerwca. Jeden z fanatycznych mieszkańców Bałakanu, kapitan sztabowy Hadżi-Murtus z gromadą podobnie myślących, i wielą innych pogróżkami i obietnicami oszukanych mieszkańców tego miejsca, napadł niespodziewanie na twierdzę Sakataly. Gdy atak został odparty, powstańcy blokowali twierdzę i zburzyli mosty na rzece Alazani, w nadziei, że cała ludność połączy się z nimi, i że zmuszą mały bo 200 ludzi liczący garnizon do poddania twierdzy. Jenerał major książę Szalikow, szef górnego Daghestanu, który długo nie chciał wierzyć, aby powstanie mogło przybrać groźne rozmiary, dopiero dn. 19. wyruszył ku Sakataly. W odległości piętnastu wiorst od twierdzy natarł silnie na powstańców, ale został zabity. Ale wojsko zdobyło fortyfikacye, i wdarło się do twierdzy, ze stratą 45 poległych i 55 rannych. Tymczasem zebrały się zbrojne siły rosyjskie, i dnia 21go wyruszył pułkownik baron Wrangel z 4½ batalionami i 10 działami do Sakataly, nie znajdując nigdzie oporu. Na tem skończyło się powstanie; komenda jeneralna nad wojskiem w powiecie Sakataly, i administracya tegoż, została tymczasowo poruczona jenerałowi księciu Andronnikowi II. z asystencyą jenerała Nadetzkyego. Przywódzca powstańców umknął.

Kronika.

(Komitet szekspirowski), który utworzył się w Londynie w celu obchodzenia przypadającej w 1864 r. trzechsetletniej rocznicy urodzin Szekspira, na posiedzeniu swem odbytem 22. czerwca pod prezydencyą księcia Manchester, uchwalił jednomyślnie następujące rezolucye: 1) W dniu 23. kwietnia 1864 obchodzoną będzie trzechsetletnia rocznica urodzin Szekspira, a na pamiątkę tej uroczystości ma być wzniesiony pomnik w jednym z celniejszych punktów Londynu. 2) Uroczystość ta, ażeby była godną narodu angielskiego i jego najznakomitszego poety, ma być obchodzoną pod opieką Królowej Wiktoryi i pod prezydencyą księcia Walii za współudziałem wszystkich klas ludności i wszystkich czcicieli Szekspira mieszkających w połączonych królestwach, w osadach angielskich i w innych krajach. 3) Ażeby w narodowym komitecie szekspirowskim reprezentowane były wszystkie klasy. Dotychczasowy komitet podejmuje się zadania zaprosić do współudziału tak wszystkie miejscowe i oddzielne komitety, jak i wszystkie znakomitsze osobistości, bądź w połączonych królestwach, bądź gdzie indziej dążące do tegoż samego celu.

(Nangasaki), znane miasto japońskie, ma 80.000 mieszkańców, zamieszkałych na 80 długich i szerokich ulicach; z trzech stron przytykają przedmieścia. Rzeka przerzyna dolną część w całej długości; około czterdzieści mostów łączą oba brzegi; niektóre mosty są kamienne z ładnemi rzeźbionemi poręczami, inne drewniane wznoszą lekkie arkady otoczone wijącemi się roślinami, których długie gałązki okryte kwieciem i liściem spadają na wodę, i wraz z mnóstwem balkonów wznoszących się nad wodą przedstawiają prześliczny widok.

Jedną z głównych zabaw bogatych Japończyków jest konna jazda; codzień przepędzają kilka godzin w ujeżdżalni, usiłując przezwyciężyć najdziksze konie. Konie ich są nadzwyczaj wytrzymałe, lecz bardzo dzikiej, nieprzepartej natury. Dostarczane francuzkiemu wojsku na wojnę w Chinach konie japońskie mogły być użyte tylko po długiem przyswojeniu i ujeżdżeniu, a i to niektóre tak były uparte i nieposkromione, iż trzeba je było zabić. Nakrycie głowy jeźdźców jest dosyć dziwaczne; stanowi go rodzaj tarczy z laki, przytrzymywanej mnóstwem podpinek, pod nosem, pod brodą, za uszami.

W Nangasaki jest około 60 świątyń i przeszło 700 domów gdzie nie dostanie nic prócz herbaty. Większa część tych świątyń i tych zakładów publicznych znajduje się na górze w wyższej części miasta; wszystkie otoczone są ładnemi ogrodami w guście angielskim, w których woda dobywająca się ze skał spływa kaskadami. Z tego punktu odkrywa się przecudny widok na całe miasto, na port ożywiony mnóstwem krążących łódek, na zieloność wysp, i w odległości na zielonkowate morze, ginące w oddali. Kiedy dzień był gorący a lekki wiatr wieje od morza, cała ludność Nangasaki wylega do tych publicznych, najpiękniejszych w mieście ogrodów.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów. 18. lipca. W drugiej połowie z. m. były na targach w obwodach lwowskim i samborskim następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów.

	Miejsce targu											
	Gródek		Szczerzec		Jaryczów		Sambor		Drohobycz		Komarno	
	zr	cen.	zr	cen.	zr.	cen.	zr	cen.	zr	cen.	zr.	cen.
	walutą austryacką											
Mec pszenicy . . .	3	32	3	60	3	45	3	55	3	50	3	55
„ żyta . . .	1	70	2	5	1	70	2	30	2	10	2	5
„ jęczmienia .	1	60	1	88	1	70	2	13	1	50	2	.
„ owsa . . .	1	52	1	75	1	70	1	50	1	30	1	60
„ hreczki . .	2	15	2	20	2	20	.	.	2	22	.	.
„ kukurudzy .	.	.	3	.	.	.	.	.	2	30	.	.
„ ziemniaków .	1	15	1	12	.	.	.	.	1	30	1	.
Cetnar siana . . .	1	12	1	75	.	50	1	30	1	50	2	.
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	.	10	.	6	60	7	50	6	20	10	.
„ „ miękkiego	4	50	8	.	5	60	4	50	4	20	8	.
Funt mięsa wołowego	.	13	.	12	.	14	.	15	.	11	.	12
Mas okowity . .	.	80	.	65	.	.	.	42	1	.	.	66

Ostatnia poczta.

Kraków, 17. lipca. *Krak. Ztg.* pisze: *Czas* i *Gazeta narodowa* donoszą, że 14go b. m. żołnierze strzelali nie dlatego, aby się obronić od zniewag i rzucanych kamieni, lecz na komendę urzędnika policyi, który towarzyszył transportowi zabranego prochu. Jak nam donoszą z wiarogodnego źródła, poczyniono już stosowne kroki względem postępowania karnego przeciw temu tendencyjnemu kłamstwu.

Od dnia 14go do dzisiaj odstawiono tu ze Lwowa, Chełma, Glinian i Rzeszowa 20 powstańców. ochotników i tych, którzy się schronili, aresztowano zaś 23 przy rewizyi po przedmieściach i okolicy miasta, a 2 w dworcu kolei.

Hermanszstad. 16. lipca. Komisarz królewski fml. hrabia Crenneville o godz. 4. dał obiad dla członków sejmu krajowego w wielkiem audytoryum ewangielickiego gimnazyum. Przybyła większa część węgierskich członków sejmu krajowego. Hrabia Creneville wniósł mniej więcej następujący toast: Każde większe zgromadzenie mężów potrzebuje sztandaru, koło którego się gromadzą, idei, która ich jednoczy, która służy jako nowy punkt zboru w razie jakowegoś poróżnienia zdań. Nasze zgromadzenie posiada oboje: sztandar powiewa na szczycie burgu cesarskiego, idea jest powinna i niezachwiana wierność i przywiązanie ku Jego c. k. Apostolskiej Mości, naszemu najmiłościwszemu Panu, który niech żyje. Z niezmierna radością spełniono ten toast.

Wrocław, 16. lipca. *Schles. Ztg.* donosi z Warszawy z 14. b. m. Dziś wyszedł pierwszy numer urzędowego dziennika rządu narodowego pod tytułem: „*Niepodległość*". Kierujący artykuł odrzuca wszelką transakcyę.

Ateny, 11. lipca. W ostatnich wypadkach poległo 60 ludzi, a rannych jest drugie tyle. Doniesienia z prowincyi są zaspokajające. Sir Scarlett otrzymał rozkaz porozumieć się względem załogi wojskowej jeźliby była potrzebna, z posłami francuzkim i rosyjskim, a jeźliby ci nie zgadzali się, ma sam działać.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Kraków, 17. lipca. 3 godzina po południu. Miasteczko Brzesko tej nocy z wyjątkiem kilku domów spłonęło do szczętu. Kościół i plebania zniszczone. Ubikacye urzędu powiatowego i podatkowego ocalone. Pomimo pomocy z wszystkich stron, niepodobna było przy wielkim wichrze ugasić pożaru.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 17. lipca.

Hotel George: PP. Omeciński Fran., z Wołynia. — Klimkiewicz Alex., z Warszawy. — Masłowski Marc., z Dąbrowicy. — Doroginski Ant., z Rosyi.

Hotel europejski: Wasilewski Tad., z Sienkowa. — Br. Lewartowski Alex., z Haczowa. — Luszka Max., inspektor kolei żelaznej Karola Ludwika, z Wiednia.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 17. lipca.

PP. Rozwadowski Erazm, do Hładek. — Oberlyński Stan., do Tuszkowa. — Malczewski Jul., do Skwarzawy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 17. lipca 1863.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.39	+ 9 4	70 8	zachodni sł.	pochmurno
2. god. po poł.	324 93	+ 13 9	52.2	„ mier.	„
10. god. wiecz.	325.18	+ 11 5	61.8	„ „	„

T E A T R.

Dziś teatr niemiecki: **„Theatralischer Unsinn"**, komedya w 4 aktach ze spiewami i tańcami, i **„9, 12, 41"**, oder: **„Die Helden in Krähwinkel"**, komedya w 1 akcie. Pierwszy występ gościnny pana Henryka Hrossa, artysty dram. z Pesztu.

Kurs lwowski.

Dnia 17. lipca.

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	22	5	27
Dukat cesarski .	„ „	5	24	5	30
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	4	9	13
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	74	1	76
Talar pruski	„ „	1	65	1	67
Polski kurant i pięciozlotówka	„ „				
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	75	38	76	10
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	79	18	79	40
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	74	43	75	15
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	81	85	82	65
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	202	—	205	—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 17. lipca.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	77	10
5% pożyczka narodowa	82	40
Losy z 1860 roku	102	15
Akcye banku wiedeńskiego	798	—
„ „ kredytowego	196	20
Londyn, 10 funtów szterlingów	110	90
Dukat pojedyńczy	5	30
Srebro	109	65

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 15. lipca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wał. po 5%	73.—	73.20
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	96.—	96 50
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	82.20	82 30
od kwiet. do paźd. po 5%	82.20	82.30
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	77.15	77.25
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	77.20	77.40
dtto. po 4½%	69.25	69.50
dtto. „ 4%	61.—	61.50
dtto. „ 3%	46.—	46.50
dtto. „ 2½%	38.50	39.50
dtto. „ 1%	15.30	15.40
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	158.50	159.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	155.50	156.—
Przez. do wyl. z r. 1854	96.25	96.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	102.—	102.20
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	102 30	102.50
Renty Como po 42 lir. aust.	17.—	17.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	72.—	73.—
„ 4½%	68.25	68.75
„ 4%	60.50	61.—
„ 3½%	52.50	53.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	59.50	61.—
„ 2¼%	52.—	53 —
„ 2%	47.—	48.—
„ 1¾%	41.—	42.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	72.—	73.—
„ 4½%	68.25	68.75
„ 4%	60.50	61.—

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	87.75	88.—
Wyż. Aust. i Salcb.	85.—	85.50
Czech	90.—	91.—
Morawii	88.—	89.—
Szląska	87.50	88.50
Styryi	88.—	88.50
Tyrolu	91.—	—.—
Kar., Krainy i Wyb.	86.—	88.50
Węgier	76.50	77.—
Obl. ind. po 5proc. za 100zł. Banatu Tem.	75.25	75.75
Kroacyi i Slawonii	75.25	75.75
Galicyi	74.60	75.—
Siedmiogrodu	74.50	75.—
Bukowina	74.75	75.—
Z klauzulą wylos. w r. 1867	73.75	74.—
Lomb. wen. poż. z r. 1859	92.—	93.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	60.50	61.—
Dług Salcburga „ 3½%	—.—	—.—
„ 3%	60.50	61.—
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	30.—	31.—
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.—	—.—
„ 2½% „ 100 „	19.—	20.—
„ 2¼% „ 100 „	17.—	—.—
„ 2% „ 100 „	15.—	—.—
„ 1¾% „ 100 „	12.—	—.—

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	797.—	799.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	195.20	195.40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	646.—	648.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1693.—	1695.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	200.—	200.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	149.—	149.50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	129.75	130.—
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	—.—
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	253.—	254.—
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	203.75	204.25
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	40.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	99.—	100.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	688.—	692.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	237.—	239.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	195.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	165.—	167.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	448.—	450.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	251.—	253.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	390.—	395.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	395.—	400.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	255.—	258.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	164.—	164.50

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	103.—	—.—
przeznaczone do los. po 5%	92.—	92.25
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	87.90	88.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.—	75.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96 75	97.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	94.15	94 30
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	89.—	89.25
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	121.—	121.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	116 75	117.25
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	92.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.25	88.75
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	80.25	80.75
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	94.—	95.—
Lloyda za 100 zł.	—.—	92.50
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	96.25	96.50
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	78.—	78.50
Grac. Köflach. kol. i Tow. gór. po 400 zł. w.a. (1000 fr.)	—.—	—.—

6. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	133.80	134.—
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	92.75	93.25
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	115.—	116.—
„ „ po 50 zł. m. k.	52.50	53.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.75	34.25
Esterhazego po 40 zł. m. k.	93.50	94.50
Salma „ 40 „ „	38.—	38.50
Palfiego „ 40 „ „	37.—	37.50
Clarego „ 40 „ „	34.50	35.—
St. Genois „ 40 „ „	36.50	37.—
Windischgrätza 20 zł. „	21.25	21.75
Waldsteina 20 „	21.—	21.50
Keglevicha 10 „	15.—	15.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol	94 15	94.25
Augsburg za 100 zł. w. p. n	93.90	94.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100zł. w. p.-n.	94.—	94.—
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	82.90	82.90
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	110.80	110.80
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	43 90	44.—
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po ukazaniu.)

	pien.	towar
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	5.28½	5.29½
dtto. pełnej wagi	5.28½	5.29½
Korona	15.25	15.30
20frankówka	8.89	8.90
Rosyjski imperyał	9.10	9.12
Talar związkowy	1.64½	1.65
Srebro	109.50	109.85
Kurs korony w c. k. kasach	13zł. 50c.	

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Ruyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.